

Social-Demokraten 7. november 1903

Socialdemokratiet og offentlige fester

For en tid siden stod en redaksjonelt udstyret notis i "Social-Demokraten", som indeholdt det forlydende, at Socialdemokratiets Stortingsmænd var blitt enige om at holde seg borte fra offentlige fester. Erindrer jeg ikke feil, så var det straks efter Slotsballet i forrige Maaned. "Social-Demokraten" var, saa vidt jeg kunde forstaa, enig med Stortingsmændene. Redaktionen gjorde ialfald ingen bemerkninger til denne de første Socialdemokratiske Stortingsmænds Stilling til en efter min mening aldeles ikke uvæsentlig sag.

Redaktionen gav forresten samtidig den meddelelse tilbedste, at den ikke var blit innbudt ved enkelte anledninger – eller måske det var i sin almindelighed, det at "Social-Demokraten"s redaktion blev sat udenfor.

Thi, det forundrer mig ikke saa meget, at der ikke er blit gjort nogen betragtninger gjældende i denne sag her i bladet. Dels har man saadan i sin almindelighed betragtet sagen for liden og dels har det ogsaa virkelig inden arbeidernes rekker været den opfatning at deres tillidsmænd burde holde sig borte fra offentlige fester.

Jeg mener denne opfatning er uriktig og vil derfor ta til gjenmæle imod den. Det turde ha sin betydning at drøfte dette spørsmal.

Jeg er av den bestemte opfatning, at arbeidernes offentlige tillidsmænd bør være med i alle offentlige fester. Dette er et absolut nødvendig led i samfundets socialisering. Arbeidernes liv er ikke bare arbeide, fagforeningsbevægelse og reformarbeide. Arbeiderne skal ville leve livet med i fulleste mon, netop som de andre samfundsklasser.

Arbeiderne maa bli klar over, at det er bort i natten at arbeide og lade sig udnytte, mens de raadende samfundsklasser udbytter og – feirer alene! De raadende samfundsklasser bør hurtigst mulig bibringes den opfatning, at samfundet holder paa at faa nyt grundlag. De bør vide og se det, at nu holdes ingen fest på slottet uden arbeidernes mænd ogsaa er med. Arbeiderne bør aldeles ikke være så elskværdige mod overklassen, at de holder sig borte fra de offentlige fester. De skal fint få finde sig i at være i selskab med vaare folk. Og arbeiderne har for egen sin del ogsaa saadan udmærket brug for at være med. Thi, jo mere man er med i livets virkelighed, jo mere evner man at øve kritik over og kamp imod hva som er skjævt og uretfærdigt. Lad arbeideren holde seg borte, og han vil alle tider føle sig selv som mindremanden. Men denne følelse maa ud af ham.

Vil arbeidernes offentlige tillidsmænd høre mit raad, saa mød frem i de offentlige fester. Og saa bør socialdemokratiets Stortingsmænd, naar leilighed gives – , og saadan kommer nok - paatale at "Social-Demokraten"s redaktion ikke behandles paa samme maade som andre blades redaktioner, og saa blir nok det annerledes.

Jeg føler mig overbevist om, at socialdemokratiet vil bli enig med mig.

O. G. Gjøsteen